

ادامه از صفحه اول

اعتراض به عربستان یا برجام؟

آن‌قدر ضرر و زیان حمله به سفارت عربستان آشکار و روشن بود و هست که انسان برای یک لحظه دچار این وسوسه می‌شود که نکند خود سعودی‌ها برای ضربه‌زدن به اعتبار و جایگاه مناسب بین‌المللی‌ی که مذاکرات هسته‌ای و برجام برای ایران به ارمغان آورده است، حمله به سفارت‌شان در تهران را سازماندهی کرده باشند. نکند سعودی‌ها یا کسان دیگری که اصرار دارند همه را از ایران برتسرانند، آن را تدارک دیده‌اند که به جهانیان نشان دهند و بگویند دیدید تانیاهاو، جمهوری خواهان تندرو و لابی سعودی درست می‌گفتند و اوباما و جان کری، فریب ایران و لبخندهای دکتر روحانی را خوردند؟ وگرنه چگونه ممکن است کسی هر قدر هم که احساسات انقلابی داشته باشد، به درستی این مسئله را درک نکند که در شرایط فعلی، آتش‌زدن سفارت عربستان چگونه می‌تواند تصویر هیولایی عربستان را تحت‌الشعاع قرار دهد و انگشت اتهام را به سمت ایران بچرخاند؟ چگونه ممکن است کسی درک نکند از زمانی که حمله به سفارت عربستان در تهران اتفاق افتاد، تمام توجه رسانه‌ها و شبکه‌های خبری از شهادت شیخ نمر و دیگران به حمله به سفارت جلب شد. درواقع اگر عربستان به‌دنبال حادثه و اتفاقی بود که اعدام‌های قرون وسطایی شبنه از صدر خبرها کنار برود، حمله‌کنندگان به سفارت این آرزو را برای ریاض محقق کردند. همه اخبار شد حمله به سفارت عربستان در تهران و پیامدهای آن، اما این همه هزینه‌های حمله به سفارت نبود. عربستان که گویی در انتظار چنین واقعه‌ای بود فردای این ماجرا، روابط دیپلماتیک خود با ایران را به‌طور کامل قطع کرد. به‌دنبال عربستان، بحرین هم با ایران قطع رابطه کرد.

اماراتی‌ها هم روابط خود با تهران را به حداقل رساندند و سoudان نیز سفیر ایران را اخراج کرد و روابط دیپلماتیک با تهران را به حالت تعلیق درآورد. سایر کشورهای عربی هم حمله به سفارت را محکوم کردند.

همه خبرها بر این ماجرا متمرکز شد و شماری از کشورهای مهم اسلامی هم این عمل را محکوم کردند. جدای از اعراب و کشورهای اسلامی، برخی کشورهای غربی و قدرت‌های مهم هم این عمل را محکوم کردند. جالب است که چین و روسیه هم حمله به سفارت در تهران را تبییح کردند.

هیچ‌کدام اینها البته به نظر نمی‌رسد برای تفکری که پشت حمله به سفارت عربستان قرار دارد، اهمیتی داشته باشد. به نظر نمی‌رسد برای مهاجمان، مقوله‌ای به نام منافع ملی اولویتی داشته باشد. پنج سال پیش هم آنان مشابه همین برخورد را با سفارت انگلستان در تهران انجام دادند.

در پنج سال گذشته، بسته‌شدن سفارت انگلستان در تهران به‌جز آنکه میلیاردها دلار ضرر و زیان برای ایرانی‌ها به بار آورد، حتی یک دستاورد مثبت هم در آن نمی‌توان سراغ گرفت. اکنون اتفاق شبه‌شب هم جز خسران برای منافع ملی، هیچ منفعت دیگری برای ایران به ارمغان نمی‌آورد. سکوت برخی مسئولان کشور در قبال این رفتارها، دست‌کم غیرمنسجم باعث دلگرمی مهاجمان می‌شود. اگر دولت‌نمدران ما یک بار و برای همیشه در مقابل این رفتارها نایستند، این‌خنجر ازبشت‌خوردن‌ها به منافع ملی ما، متأسفانه همچنان ادامه پیدا خواهد کرد.

همسویی در مقابل هجمه عربستان

...سفرای ایران را احضار کنند و نسبت به این اقدام اعتراض کرده و برای ادامه حضورشان در کشور شرط گذاشته و «تضمین‌های لازم» را از دولت تقاضا کنند.

قطعا، عربستان و جریان ایران‌ستیز، با «مهماتی» که عده‌ای خودسر در اختیارش قرار داده‌اند، تمام توان خود را به کار خواهد بست و از تمام ابزار دیپلماتیک موجود، از جمله همراه‌سازی سایر کشورها و توسل به شورای امنیت، استفاده خواهد کرد تا ایران بدهکار و پاسخ‌گوی «همه» کشورها شود. فراموش نکنیم که دولت کانادا، سفارتخانه‌اش را در تهران به بهانه حمله عده‌ای خودسر به سفارت بریتانیا تعطیل کرد، نه به خاطر حمله به سفارت کانادا! درحال‌حاضر رفتار منطقی در وضعیت «مدیریت بحران» اهمیت زیادی دارد. در این راستا موضع قاطع و علنی رئیس‌جمهوری علیه کسانی که به سفارتخانه عربستان‌سعودی یورش برند و اقدامات متعاقب قوه قضائیه و نیروی انتظامی در دستگیری و مهار ات‌قابل‌تقدیر آن‌ها اما جادارد مجلس شورای اسلامی هم، برای مدیریت و کاهش فشارهای بین‌المللی هم که شده، در اسرع وقت، قانون خاصی در راستای مقابله با «اخلال در نظام سیاست خارجی» و «هجوم به سفارتخانه‌های خارجی» تصویب کند تا با اتخاذ یک اقدام عملی، دیگر مستعصم و بهانه‌ای در دست رقیب باقی نگذاریم. ضمن اینکه هزینه‌های امنیتی، سیاسی و ملی این اخلالگری‌ها در انضباط و نظام سیاست خارج بسیار فراتر از حد تحمل رسیده است و باید با جدیت تمام از تکرار این‌قبیل اقدامات جلوگیری کنیم.

«حقوق دان و عضو مؤسسه مطالعات بین‌المللی ژنو

شرق: همیشه راه میان‌بری هست. شرایط بد اقتصادی آن‌قدر بر بنگاه‌های اقتصادی فشار آورده که حاضر شده‌اند کارگران را دست‌مایه جبران ضرر یا سود بیشتر خود کنند. حالا گویا تعدیل‌ها و اخراج‌ها را در قالبی دیگر می‌پوشانند. آن‌گونه که کارشناسان می‌گویند، مشاوران در این راه نیز کم نیستند؛ بازنشتگانی از وزارت کار یا تأمین اجتماعی که به‌چوم‌خ‌کار آگاه‌اند و با تأسیس دفاتر مشاور حقوقی ذیل عناوینی مانند بیمه، تأمین اجتماعی یا قانون کار به مراجعان به دادگاه‌های کارگری مشاوره می‌دهند. البته می‌گویند برخی نیز وکیل دادگستری هستند که به این حرفه می‌پردازند و فعالیت حرفه‌ای خود را در این حوزه پیگیری می‌کنند. حالا با وجودی‌که اشتغال در ایران با مشکل جدی روبه‌روست، اما شغل‌های جدید و غیررسمی با استفاده از شرایط بد اقتصادی پا گرفته است. «اخراج» هم از این دست موارد است که اکنون شغل شده است. یکی از کارشناسان با اشاره به اینکه شرکت یا دفتری که علنا به موضوع «اخراج» بپردازد، وجود ندارد، تأکید می‌کند وقتی شفافیت و سلامت سیستم ایراد داشته باشد، بستری مهیا می‌شود تا افرادی که از خلاهای قانونی اطلاع دارند یا بر تبصره‌های قانون مسلط هستند، برای مشاوره‌دادن وارد عمل شوند و دفاتری برای مشاوره دادن تأسیس می‌کنند، اما نه به صورتی که بتوان گفت دفاتر یا شرکت‌هایی علنی و رسمی ثبت شده است.

پیروزی در دادگاه کار یا بازنشتگان مشاور
غلامرضا عباسی، رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ایران

دارد، اما فعلا وضعیت بد اقتصادی، بهترین و نسبتا ساده‌ترین راه را برای تعدیل پیش‌روی کارفرمایان گذاشته است. شگرد دیگر کارفرمایان نیز این است که با تأخیر در پرداخت حقوق و مزایای کارگران، وضعیت را به جایی برسانند که کارگر خودش کار را رها کند و برود. البته هرگونه ادعایی که برای اخراج یا تعدیل نیروی کار بیان شود، باید مستند باشد و پیگیری و اثبات آن نیز بسته به نوع ادعا، زمان بر خواهد بود. برخی بر این باور هستند که عنوان‌کردن دلایل امنیتی یا اخلاقی برای اخراج کارگر، سهل‌الوصول‌ترین راه برای این اقدام است؛ حال اینکه این ادعاها نفعی برای هیچ‌کدام از طرفین ندارد چراکه بنگاه‌های اقتصادی، امنیتی نیستند و استفاده از این‌گونه دلایل، مشکلی را برطرف نمی‌کند. جدای از این مسئله، حتی اگر موارد ادعایی امنیتی و اخلاقی هم باشند، مادامی که فرد، مشکل امنیتی یا اخلاقی نداشته باشد و دستگاه‌های امنیتی و قضائی با او برخورد نکنند و محکومیت قطعی برای او صادر نشود، بنگاه اقتصادی نمی‌تواند فرد را از کار برکنار

اقتصاد

عکس: موسی تقوی نهمین، ایسنا

تأسیس شرکت‌های مشاوره‌ای غیررسمی برای تعدیل کارگران

«اخراج» شغل شد

کند. مسئله امنیتی و اخلاقی به مراکز قضائی و امنیتی مربوط می‌شود و کمیته‌های انضباطی با نظر مساعد شورای اسلامی کار، انجمن صنفی کارگری را نماینده کارگری، تنها با استناد به محکومیت قطعی می‌توانند این مسئله را مدنظر قرار دهند و اقدام کنند. در حقیقت مشکل نیروی کار در بحث تعدیل و اخراج، این دو نوع ادعا نیست. ساده‌ترین و عمده‌ترین راهکار تعدیل نیروی کار، همان بهانه اوضاع بد اقتصادی و عدم توانمندی بنگاه است و در این بین برخی نیز هستند که به‌عنوان مشاور و مطلع در بحث کار و کارگری، مشاوره می‌دهند و به مراجعان در دادگاه‌های کارگری کمک می‌کنند. این افراد، اغلب بازنشتگانی از وزارت کار یا تأمین اجتماعی هستند که به‌چوم‌خ‌کار آگاه‌اند و با تأسیس دفاتر مشاور حقوقی ذیل عناوینی مانند بیمه، تأمین اجتماعی یا قانون کار به مراجعان مشاوره می‌دهند. البته برخی نیز وکیل دادگستری هستند که به این حرفه می‌پردازند و فعالیت حرفه‌ای خود را در این حوزه پیگیری می‌کنند. دسته اول مشاوران حقوقی که اغلب دفاتر خود را بدون مجوز تأسیس می‌کنند، کرچه رصد نمی‌شوند و مجوز آنها بررسی نمی‌شود اما برای حضور در محاکم کارگری نیز چندان نیازی به مجوز ندارند چراکه اگر کارفرمایی کتبا یکی از این اشخاص را به‌عنوان نماینده خود به محکمه کارگری معرفی کند، فرد نماینده، دیگر نیازی به مجوز ندارد. کارگران نیز برای استفاده از این مشاوران با وکالت‌دادن به این افراد

کند. مسئله امنیتی و اخلاقی به مراکز قضائی و امنیتی مربوط می‌شود و کمیته‌های انضباطی با نظر مساعد شورای اسلامی کار، انجمن صنفی کارگری را نماینده کارگری، تنها با استناد به محکومیت قطعی می‌توانند این مسئله را مدنظر قرار دهند و اقدام کنند. در حقیقت مشکل نیروی کار در بحث تعدیل و اخراج، این دو نوع ادعا نیست. ساده‌ترین و عمده‌ترین راهکار تعدیل نیروی کار، همان بهانه اوضاع بد اقتصادی و عدم توانمندی بنگاه است و در این بین برخی نیز هستند که به‌عنوان مشاور و مطلع در بحث کار و کارگری، مشاوره می‌دهند و به مراجعان در دادگاه‌های کارگری کمک می‌کنند. این افراد، اغلب بازنشتگانی از وزارت کار یا تأمین اجتماعی هستند که به‌چوم‌خ‌کار آگاه‌اند و با تأسیس دفاتر مشاور حقوقی ذیل عناوینی مانند بیمه، تأمین اجتماعی یا قانون کار به مراجعان مشاوره می‌دهند. البته برخی نیز وکیل دادگستری هستند که به این حرفه می‌پردازند و فعالیت حرفه‌ای خود را در این حوزه پیگیری می‌کنند. دسته اول مشاوران حقوقی که اغلب دفاتر خود را بدون مجوز تأسیس می‌کنند، کرچه

رصد نمی‌شوند و مجوز آنها بررسی نمی‌شود اما برای حضور در محاکم کارگری نیز چندان نیازی به مجوز ندارند چراکه اگر کارفرمایی کتبا یکی از این اشخاص را به‌عنوان نماینده خود به محکمه کارگری معرفی کند، فرد نماینده، دیگر نیازی به مجوز ندارد. کارگران نیز برای استفاده از این مشاوران با وکالت‌دادن به این افراد

نوبخت در واکنش به اصرار نعمت‌زاده؛

خروج پتروشیمی‌ها از بورس نظر شخصی وزیر است

بورس کالا بستر شفافیت مهدی تقوی، اقتصاددان

بورس کالا از بسترهای رسیدن به اقتصاد شفاف و رقابتی است. وقتی انحصارزدایی و حذف زمینه‌های رانت از اقتصاد در برنامه‌های دولت است، کشور می‌شود که برخی به دنبال تضعیف یکی از ساختارها و نمادهای شفافیت اقتصادی در کشور هستند. عرضه و معاملات محصولات پتروشیمی در بورس کالا برای اقتصاد نتایج مثبتی داشته زیرا سبب ثبات در قیمت‌ها و شکل‌گیری بازار رقابتی شده است. خروج محصولات پتروشیمی از بورس کالای ایران، بازار رقابتی را تبدیل به بازار انحصاری با بازبکران اندک کرده و به‌مرور زمان نیز به افزایش قیمت‌ها کمک می‌کند. از سوی دیگر سبب کاهش شفافیت درخصوص اطلاعات معاملات خواهد شد و همه این موارد به زیان صنعت پتروشیمی و دولت خواهد بود. انحصاری‌شدن بازار رقابتی برای اقتصاد، زیان‌های زیادی خواهد داشت که از اصلی‌ترین آن می‌توان به مشکلات عدیده مصرف‌کنندگان مواد و گرانی اشاره کرد.

رانت با خروج پتروشیمی‌ها از بورس بهمن آرمان، اقتصاددان

سازوکار بورس کالا برای هر اقتصادی ثمرات زیادی دارد و دولت‌ها می‌توانند از این بازار برای فاصله‌گرفتن از اقتصاد دستوری و رسیدن به مکانیسم بازار استفاده کنند. اینکه تلاش می‌شود برخی محصولات پس از سال‌ها معامله در بورس کالا و آزادسازی قیمت‌ها از بورس خارج شوند، حاصلی جز سردرگمی و آشفتگی بازار ندارد و مسئولان نباید هیچ بازاری از حمله پتروشیمی را به حال خود رها کنند. به‌مرور زمان در روند بازارها قیمت برخی محصولات، تغییراتی حاصل می‌شود که در صورت نیاز، روند معاملات آن کالاها در بورس نیز می‌تواند تغییر کند تا فعالان آن بازارها با مشکلی روبه‌رو نشوند. اما اینکه بخواهیم بخشی از معاملات را اختیاری یا از بورس کالا خارج کنیم، به واسطه نظارت حداقلی در بازار غیررسمی، شمار زیادی از واسطه‌ها به بازیگران واقعی بازار اضافه می‌شوند و زمینه رانت و فساد فراهم می‌شود. بر اساس اصول علم اقتصاد، در همه‌جای دنیا بورس‌ها مانع انحصار و نماد بازار آزاد هستند به طوری که خریداران و فروشندگان به این بازار می‌آیند و برای خریدوفروش به رقابت می‌پردازند؛ به

نیروی کار خود استفاده کنند اما کلا این مسئله مربوط به زمانی می‌شود که کارگرانی با قراردادهای بلندمدت داشته باشیم، وضعیت بازار کار ما به‌گونه‌ای است که وقتی کارفرما نگران امنیت حاشیه سود خود می‌شود، به قراردادهای کوتاه‌مدت یکی، دو ماهه روی می‌آورد و در این شرایط بسیار ساده پس از اتمام مدت قرارداد، می‌تواند با تمدیدنکردن قرارداد، نیروی کار خود را تعدیل کند و هیچ بار حقوقی‌ای نیز گریبان‌گیر او نشود. از نظر کارفرمایان، بهترین ترفند و از دید کارگران، بدترین ترفند برای خلاصی از قانون کار و درگیرنشدن با شورا‌های حل اختلاف کارگری، روی آوردن به قراردادهای کوتاه‌مدت، گاهی قراردادهای سفیدامضا و متأسفانه قراردادهای شفاهی است. در این شرایط پس از اتمام مدت‌زمان قرارداد، دست کارگر کوتاه است و کارفرما نیز هیچ مسئولیتی ندارد. به عبارتی، کارگر زمانی می‌تواند به اداره کار شکایت کند که مدت قراردادش باقی مانده باشد و کارفرما بدون دلیل و برهان از همکاری با او استنکاف کند. درباره تعدیل نیروی کار نیز، اگر تعداد تعدیل‌ها از حد مشخصی بالاتر برود یا کارفرما قصد تغییر کاربری واحد را داشته باشد، الزاما باید نامه‌ای به اداره کار بنویسد تا در شورای تأمین استان، با حضور نمایندگان کارگری، کارفرمایی و دولتی، بررسی شود و کارفرما نیز از خود دفاع کند؛ پس از آن در صورت موافقت شورای تأمین، کارفرما می‌تواند به تعدیل گروهی بپردازد. گاه در این بین، کارگران و کارفرمایان به مشاوره‌هایی در حوزه کار نیاز پیدا می‌کنند. معمولا دفاع سه تنگ‌شل کارگری شامل شورای اسلامی کار، مجمع نمایندگان کارگری و انجمن‌های صنفی، به‌صورت رایگان در خدمت کارگران هستند و به آنها مشاوره می‌دهند. در اداره کار نیز بخشی به‌عنوان حوزه مشاوره هست که کارگران اگر به آن مراجعه کنند، به آنها مشاوره می‌دهند. کارفرمایان هم که اغلب وکیل دارند و نیازی به مشاوره‌هایی از این دست ندارند. وقتی شفافیت و سلامت سیستم ایراد داشته باشد، بستری مهیا می‌شود تا افرادی که از خلا‌های قانونی اطلاع دارند یا بر تبصره‌های قانون مسلط هستند، برای مشاوره‌دادن وارد عمل شوند و حتما دفاتر یا شرکت‌هایی نیز برای مشاوره‌دادن تأسیس می‌کنند اما نه به صورتی که بگویم دفاتر یا شرکت‌هایی علنی و رسمی ثبت شده و به این کار می‌پردازند. علاوه بر اینها بازنشتگان اداره کار و تأمین اجتماعی هم به دلیل تسلطی که بر قانون کار و بحث‌های مرتبط دارند، نسبت به مشاوره‌دادن اقدام می‌کنند اما شرکت یا دفتری که علنا به این کار بپردازد وجود ندارد.

این ترتیب با توجه به حجم تولید برخی محصولات پتروشیمی که شمار تولیدکننده بالایی ندارند، دولت برای جلوگیری از انحصار نباید اجازه معامله خارج از بورس کالا را به پتروشیمی‌ها بدهد. **کاهش فشار دلانان سعید لیلان، تحلیلگر ارشد اقتصادی**

کارکرد بورس کالا در اقتصاد ما در سال‌های اخیر مشخص است؛ به‌طوری‌که شفافیت قیمتی در بازارها آورده و تا حدود زیادی توانسته از فشار دلانان بکاهد. در این بین وجود برخی تلاش‌ها برای خروج معاملات مواد پتروشیمی جای تعجب ندارد چون برخی پتروشیمی‌ها به رانت و دریافت پارانه عادت کرده‌اند و بورس کالا فعالیت‌های آنها را شفاف می‌کند. دولت نباید اجازه انتقال معاملات محصولات پتروشیمی به بازار غیررسمی با حداقل نظارت‌ها را بدهد.

معاملات کالاها در بورس کالا بر اساس یک چارچوب و قوانین مشخص انجام می‌شود و کلیه روندها قابل‌رصد است، به‌این‌ترتیب انتقال معاملات پتروشیمی‌ها به بازار آزاد حاصلی جز بازگشت رانت، رابطه و رواج واسطه‌گری ندارد.

موجبات افزایش نقدینگی و تورم لجام‌گسیخته را فراهم کرده بود و دولت جدید نیز در گام نخست چاره‌ای جز ایجاد انتظام در سیاست پولی و کنترل نقدینگی و تورم نداشت. دولت سعی کرد با تدبیر خود و به امید ایجاد کشایش‌های پس از توافق، دستاورد سیاسی و اقتصادی را هم‌زمان کسب کند، اما قیمت‌های جهانی سر‌ناسازگاری گذاشت و اقتصاد بیمار ایران را بیش از پیش تحت فشار قرار داد. بازار سرمایه کشور نیز پس از رشدهای نجومی و افزایش‌های چندصددرصدی که عمدتا ناشی از تورم و افزایش نرخ دلار و البته وجود صنایع با سودهای رانتی بود، اکنون در شرایط سخت رکودی به‌سر می‌برد. به نظر می‌رسد روند منطقی‌سازی قیمت نهاده‌های تولید و انرژی مانند نرخ خوراک و سوخت، همچنین حقوق دولتی برخی صنایع، کرچه زمان‌بر و سخت خواهد بود اما در میان‌مدت تولید در کارتر کرده و صنعت را بهینه می‌کند.

یادداشت

بازار سرمایه و تصمیمات دولت...

مجید سلیمی بروجنی، کارشناس اقتصادی

● اقتصاد ایران این روزها به مثابه یک بیابان است که تا چشم آدمیزاد کار می‌کند، می‌توان آثار رکود را در آن دید. حال و احوال بازار سرمایه نیز جدا از این وضعیت نیست و اگر امید اندکی به رونق و تحرک بازار وجود داشته باشد، از نگاه سهام‌داران به منزله فرصتی برای فروش سهام و خروج از بازار بورس تلقی می‌شود. در مقطع کنونی ابهام‌های بزرگی بر بازار سایه افکنده که اعتماد عمومی به بورس را به‌شدت مخدوش کرده و طبیعی است. بسیاری از کارشناسان معتقدند ابهامات سیاست‌های دولت باعث شده سرمایه‌گذاران از بورس گریزان شوند؛ برای نمونه برای تعیین قیمت خوراک مجتمع‌های پتروشیمی و پالایشگاهی یا قیمت فروش محصولات پالایشگاهی یا تعیین بهره مالکانه معادن سنگ‌آهن، هنوز به یک جمع‌بندی و وحدت رویه مشخصی نرسیده‌ایم. به نظر می‌رسد بازار به طور دائم با بلاتکلیفی مواجه است. این ابهام‌ها به طرز ناپذیرفتنی باعث فرسودگی بازار سرمایه‌مان شده است. در ابتدای دولت یازدهم، اگرچه براساس امیدها و انتظارات سرمایه‌گذاران، شاخص بورس مسیر صعودی پیمود، ولی وضعیت اقتصادی و سیاسی آرام‌آرام دستخوش عوامل مهم دیگری شد که شاخص سهام را کاهش داد، افزایش تحریم‌ها، کاهش رشد اقتصادی چین، کاهش قیمت نفت و کاهش قیمت فلزات اساسی و مواد معدنی و پتروشیمی در بورس‌های جهان همه و همه باعث شد دولت با محدودیت‌های زیادی مواجه شود. جدای از اینها برخی نهادها هم با دولت همراهی نکردند و یکی از عواملی که موهواره شاخص بورس را تحت تأثیر قرار می‌دهد، ریسک‌های سیاسی است؛ اگرچه دولت با مجموعه تصمیماتش توانست روند صعودی تورم را کنترل کند، اما در عوض رکود اقتصادی، سنکین‌تر از قبل شد. بسیاری از شرکت‌های بورس دارایی‌های مازاد دارند، اما درعین‌حال دچار کمبود نقدینگی هستند. در شرایط رکود موجود، دولت باید در قالب یک برنامه بلندمدت، تمام تصمیمات خود را درباره سیاست‌های مالی، پولی، گمرکی و... که در بازار سرمایه تأثیرگذار هستند زودتر اعلام کند تا سرمایه‌گذاران بتوانند برنامه‌هایشان را برای بلندمدت و ورود به بازار بورس تهران، تنظیم کنند. از طرف دیگر دولت باید با کمک قوای مقننه و قضائیه، قوانینی را تصویب کند که سرمایه فعالان بخش خصوصی داخلی و خارجی برای ورود به بازار سرمایه کشورمان امنیت کافی داشته باشد. ضروری است در شرایط رکودی امروز، دولت، هرچه‌سرعت‌تر بدهی‌هایش به بانک‌ها، پیمانکاران و شرکت‌های بورس را پرداخت کند. مطمئنا این تصمیم می‌تواند به تأمین نقدینگی بانک‌ها و مراکز اقتصادی کمک‌های بسیاری بکند. کاهش نرخ سود بانکی، یکی دیگر از اقدامات دولت برای انتقال منابع سیستم بانکی به بازار سرمایه خواهد بود.

ارز و طلا

دلار ۳۷۰۰ تومان را بالاخره دید

● **شرق:** دلار دیروز بالاخره سه هزار و ۷۰۰ تومان را هر رد کرد. مدت‌هاست که دلار به هر بهانه‌ای تلاش کرده خود را به سه هزار و ۷۰۰ تومان برساند؛ اما هربار که به نزدیکی‌های سه هزار و ۷۰۰ تومان رسیده‌ا و رفته را به سمت سه هزار و ۶۰۰ تومان بازگشته است؛ اما دیروز دلار به بهانه حمله به سفارت عربستان خود را به سه هزار و ۷۰۰ تومان رساند و آخرین خبرها حاکی است که این ارز عمده در بازار دیروز به سه هزار و ۷۰۳ تومان رسید. مصطفی قدرتی، معامله‌گر و از سکه در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید دلار دیروز بر نرخ سه هزار و ۷۰۰ تومان اصرار کرد و حتی در تانیه‌های پایانی معاملات هم از این سطح قیمتی پایین‌تر نیامد. سکه طرح جدید هم نوسان چندانی نداشت و بین ۹۴۳ تا ۹۴۰ هزار تومان در حرکت بود؛ اما در آخرین لحظه‌ای فعالیت بازار، ۹۴۰ هزار و ۶۰۰ تومان به فروش رسید. حباب مثبت سکه طرح جدید که به ۱۶هزار تومان رسیده بود، دیروز به‌طورکامل تخلیه شد. اونس جهانی طلا هم مانند روزهای پیش از آغاز سال نو میلادی همچنان در بلاتکلیفی است و کمترین نوسان را تجربه کرد. دیروز اونس جهانی طلا هم‌زمان با فعالیت بازار تهران بین هزار و ۸۲ تا هزار و ۷۵ دلار معامله شد؛ اما در آخر وقت بازار تهران بر هزار و ۷۷ دلار توقف کرد.

ارز +	قیمت (هزار)	تغییر
دلار آمریکا	۳۷۰۱	+۱۰
یورو	۴۰۲۵	-
پوند	۵۴۴۵	+
درهم	۱۰۰۹	+۳

طلا و سکه +	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۴۶۰۰۰	-۱۹۰۰
طرح قدیم	۹۳۹۰۰۰	-۳۰۰۰
نیم	۴۸۰۰۰۰	+۴۰۰۰
ربع	۲۶۳۰۰۰	-
گرمی	۱۷۲۰۰۰	+۱۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۹۶۲۴۰	-۵۷۰
اونس + (دلار)	۱۰۷۷	-۱